

(Ὁ ἀνώνυμος συντάκτης βεβαιοῖ αὐτόθι, σ. 230, ὅτι τοιοῦτοι συνεταιρισμοὶ ἦσαν συνήθεις ἐν Κύπρῳ, τὸν 17 αἰῶνα).

82 - 546a

1798. Ἀπόφασις τοῦ Κοινοτικοῦ Κριτηρίου Σύρου, ἀπὸ 16 Δεκεμβρίου,
ἐν 110β, σ. 416 - 417.

«...τὸν ὁποῖον ἀγέρα εἶχε τότε χαρίσει ὁ λεγόμενος Α. τῆς κόρης του Π., ἐδῶ καὶ κάμποσα χρόνια, καθοὺ ἐφανερώθηκε εἰς τὴν παρουσία μας καὶ ἦτανε καὶ ἐγροικόντανε, ἕως τὴν σήμερον τῆς ἐξουσίας της καὶ ποτὲς δὲν τῆς ἐκάμανε καμμιὰ ἀνόχλησις οἱ γονεῖς της ἀπάνω εἰς αὐτό. Καὶ τὴν σήμερον... ἐγύρεψεν ὁ ἄνωθεν Α. νὰ ἀρνηστῇ τὴν χαρισιὰν αὐτήν, λέγοντας πὼς ἐγὼ ἐχάρισα μὰ δὲν κουμαντάριζα νὰ χαρίσω, ἔστοντας καὶ τὸ σπίτι κατεβαίνει ἀπὸ τὴν γυναῖκα μου. Λοιπὸν ἐμεῖς ἐδῶ παρὸν καὶ ἡ γυναῖκα του καὶ ἐξετάζοντάς τηνε μᾶς ἐφάνερωσε πὼς ἦτανε μὲ τὴν γνώμην της καὶ τὸν ἐχάρισα(ν) τὸν ἀγέραν αὐτόν. Καὶ ἀνκαλὰ καὶ νὰ ἐγύρευγαν οἱ λεγόμενοι γονεῖς τῆς Π. ἀπόδειξιν μὲ γράμμα τῆς χαρισιᾶς αὐτηνῆς καὶ δὲν εὐρέθηκε, ὅμως μὲ ὅλο τοῦτο, ἔστοντας καὶ νὰ μᾶς τὸ μεταφανερῶσουν, πὼς τὸν εἶχανε χαρίσει, διὰ μερικὰ χρόνια, καθοὺ λέμεν ἄνωθεν. Κρίνομεν καὶ ἀποφασίζομεν, ὅτι ἡ χαρισιὰ εἶναι καλὴ καὶ ἀμετάθετη εἰς τὸ ὄνομα ὅπου τὴν ἐκάμασι οἱ γονεῖς τῆς Π., καὶ νὰ εἶναι πάντα τῆς ἐξουσίας της καὶ οἱ γονεῖς της δὲν ἔχουν κανένα γιουδς (= δικαίωμα) καὶ δικαίωμα ἀπάνω εἰς αὐτὸ νὰ ἀναχλίζουν...».

83 - 552a

1799. Ἐκθεσις τοῦ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ καντζηλλιέρη τῆς Σύρου,
ἐν 110β, σ. 418 - 419.

«...Λοιπὸν ὁ Ἐπίτροπος ἐπραξε κατὰ τὸ συνήθι ὅπου ἔχομε ἐδῶ ἀπάνω στὸ νησί μας, καθὼς εἶναι καὶ τρέχει ἐξ ἀρχῆς. Ἐβαλε κοινὸ τελάλη, γιὰ δυὸ βολές, ὅποιος εἶναι ἐκεῖνος ὅπου ἔχει νὰ λαβαίνει, μὲ τὴν διγορία τῶν δέκα ἡμερῶν νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ φανερωθῇ εἰς τὴν Καντζελλαρία, μὲ τὴν ὁμολογία του, κ' ἀκόμα ὅποιος εἶναι πρόσσιμος, νὰ γένῃ ἐγγυητής, νὰ πάρῃ πράγματα. Λοιπὸν ἐρχομένη ἡ διγορία καὶ περασμένη διὰ μερικὸν καιρὸν, ἦλθανε ὅλοι τους καὶ ἐκάνανε συγκατάβασιν, ἀπάνω στὰ πράγματά τους, τὰ ὅποια ἀποκομμένα, κατὰ τὸ συνήθι, μὲ δύο τίμιους καὶ ἄξιους ἀποκαφτάδες, ἀπ' τὰ ὅποια τῆς ρεξερβάρουνε τὸ σπίτι ὅπου ἔχουνε εἰς τὴν Χώρα, πλησίον τῆς... τ' ὅποιο τ' ἀφήνουνε ὅλοι οἱ χρεοφειλέτες, μὲ καλὴν τῶνε καρδιά, διὰ κυβέρνησί τωνε. Καὶ νὰ μὴν ἐμπορῇ κανεὶς ἀπὸ τοὺς χρεοφειλέτες νὰ τὴν πειράξῃ ἀπάνω εἰς αὐτό, ἐπειδὴ τις καὶ νὰ ἔγινε μὲ τὴν γνώμην ὁλονῶν».

Ἐπετηρὶς Ἑταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν, τόμος ΜΓ'